

Publicerad 2006-11-08 16:21 av Avsmak

EN VÄNSKAP SOM ALDRIG FANNS...

Din självömkan spränger mina öron sköra
Att hänga med dig får mig att vilja förstöra
Styr upp dig för fan jag orkar inte med det
Alla utom du kan se det...

Du har mig som en klagomur även när jag är svag och sur
Det handlar alltid om dig - Det blir aldrig bli min tur
Och jag får inte ur mig en enda grej
Det är dags att hålla din käft och lyssna på mig!

Men åsikter är ju inte relevanta i din värld
Du har räknat ut allt – Du är gammal och lärd
Utan känsla för folk överhuvudtaget
Ursäkta men du är fan i brunaste laget!

Du vrider allting hastigt och glider så förkastligt
In på din skit och gnider in den hänsynslöst – bit för bit
Med paralleller till vad du tror jag tänkte säga
Skiten väljer ur din mun och jag har ingen chans att väja

Mina ord kvävs av ditt prat - mina tankar undergrävs
Du tror du är min kamrat men du vet inte vad som krävs
Man ger och man tar som det så fint heter
Man skiter inte i vänner som om dom var ens kateter

Din kalla nonchalans och din självupptagna trance
Spyr jag galla på – du låter inte alla få en chans
Kamratskap kan falla – så hitta en balans
Innan du glöms som en vänskap som aldrig fanns...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Avsmak med Poeter.se id #3803 innehar upphovsrätten